Aastatöölise kuupalk kr.	1935	1934	1933	1932	1931	1930
Mehed	18,7	16,7	14,4	16,0	20 7	25 5
Naised	13,1	11,8	10,7	11,8	15,0	19,0
Talundite tulu 1 ha tulundusmaa kohta kr.	33,8	35,6	21,0	21,2	36,3	

Tulu langus 1931. a. rõhus kohe alla ka tööliste palgad, kuigi mitte samal määral; tulu tõustes palgad hakkasid paranema, kuid aasta võrra hiljem ja nõrgemal määral, mistõttu palkade vahekord talundi tuluga oli näit. 1934. a. töölistele ebasoodsam kui varemail kriisieelseil ja -aegseil aastail.

Ametnikkude palkade juures võib nentida 1935. a. kestel järgmisi muutusi. Era-, niisamuti riiklikes ettevõtteis on palgad üldiselt püsinud eelmise aasta tasemel. Ka on ametnikkude kui kuupalgaliste juures mõjuta jäänud eespool mainitud lühendatud töönädala likvideerimine; niisamuti pole ametnikkude töösserakendus tõusnud sel määral kui töölistel, näit. suurtööstuses 1. dets. 1934. kuni 1. dets. 1935 ainult ca 14% tööliste 19% vastu.

Riigiametnikkude palkade juures teostati 1935. a. 1. apr. ümberkorraldus, mis vormiliselt likvideeris kriisiaegsed mitut liiki palgavähendused tegelikult makstavale palgale vastavate uute normide maksmapaneku teel. Et ühes sellega ette võeti ka mõningaid palgaastmete tõstmisi, koosseisude muutmisi ja uute normide juures tegelikud palgad ümmardati ülespoole — kõrgemail ametnikel suuremas, madalamail vähemas ulatuses —, siis üldsummas riigiametnikkude teenistussumma tõusis 5% võrra ehk keskmiselt ühe ametniku kohta 78 kr-lt 82 kr-le — kuigi seejuures paljudel see jäi kriisiaegsele tasemele. Kõrgema ja alama riigiteenija palgavahekord aga kujunes suhteks 1:5 või 1:6.

4. **Elumaksumus.** Kuigi elumaksumusest on huvitatud eeskätt palgalised ja kehva sissetulekuga inimesed, omab see siiski keskset tähtsust kõigi kodanikkude elus, sest õieti elumaksumuse ja sissetuleku vahekord määrab majandusliku heaolu taseme. Seejuures on eriline tähtsus elumaksumuse stabiilsusel. Suured kõikumised sel alal, eriti ülespoole, häirivad kodanikke ja löövad segi nende koduse majapidamise korra.

Arvestades seda, võib rahuldusega nentida, et ka 1935. a. pole toonud suuri muutusi elumaksumuse alal: esineb ainult pisikest tõusu võrreldes eelmise madalaima, 1933. a. tasemega. Kogu kriisiaja kestes elumaksumus langes, mis pehmendas tunduvalt kriisi tagajärgi. Ja kuigi kriisi ületamiseks rahanduse alal ettevõetud korralduste puhul oli karta suuremat elumaksumuse tõusu, pole see seni siiski teostunud.

Eesti kroonika 1935, lk. 70